KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.1.2009
KOM(2009) 21 endelig

2009/0009 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til faktureringsregler

BEGRUNDELSE

BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Begrundelse for og formål

Rådets direktiv 2001/115/EF ("faktureringsdirektivet") indeholdt fælles EU-regler for momsfakturaer, som ansås for nødvendige for, at det indre marked kunne fungere efter hensigten. Det er dog ikke lykkedes helt at nå målet om at forenkle, modernisere og harmonisere reglerne om momsfakturaer. Med de mange valgmuligheder, som medlemsstaterne har i dag, er der ikke sket nogen egentlig harmonisering af faktureringsreglerne. Det ses tydeligt af de forskellige regler, der gælder for e-fakturering, og betragtes generelt som en af hindringerne for øget brug af e-fakturering.

Det fremgik af faktureringsdirektivet, der i mellemtiden er blevet indarbejdet i Rådets direktiv 2006/112/EF ("momsdirektivet"), at Kommissionen senest den 31. december 2008 skulle forelægge Rådet en rapport om den teknologiske udvikling inden for e-fakturering og fremlægge et forslag, hvis det var nødvendigt. Da faktureringsdirektivet ikke har gjort det muligt at nå de erklærede mål, er det forslag, der vedlægges rapporten til Rådet, blevet udvidet for at rette op på manglerne i bestemmelserne om fakturering.

Generel baggrund

Unødvendige administrative byrder hæmmer vækst og innovation. Momsdirektivets faktureringsregler bevirker, at næsten alle europæiske virksomheder pålægges oplysningsforpligtelser. En forenkling af disse regler vil derfor gøre det muligt at mindske virksomhedernes administrative byrde betydeligt.

Når virksomhederne også skal overholde momskravene, er det vanskeligt for dem at indføre e-fakturering, hvilket resulterer i, at de går glip af store omkostningsbesparelser. Hvis erhvervslivet skal tilskyndes til at øge effektiviteten, er det nødvendigt at nedbryde barriererne for indførelse af ny teknologi.

Samtidig med at der indføres et mere enkelt og harmoniseret moderne regelsæt, vil det også være nødvendigt at tage fat på problemet med momssvig. Der er gjort et stort stykke arbejde for at bekæmpe momssvig, og det er vigtigt, at eventuelle ændringer af faktureringsreglerne ikke undergraver dette arbejde, men støtter op om det.

Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører

Momsdirektiv 2006/112/EF.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Det overordnede mål med forslaget om fakturering er at fastsætte et moderne og harmoniseret regelsæt, som forenkler de faktureringskrav, der stilles til virksomhederne, og giver skatteforvaltningerne effektive midler til at sikre, at der betales afgift. Det understøtter dermed de fire nøgleaspekter i Kommissionens program.

Mindskelse af erhvervslivets byrder

I januar 2007 fremlagde Kommissionen et ambitiøst handlingsprogram med henblik på at reducere de administrative byrder for erhvervslivet i EU med 25 % inden udgangen af 2012. Handlingsprogrammet blev godkendt på Det Europæiske Råds forårsmøde i marts 2007. Momsdirektivet er en af de 42 retsakter, der indgår i handlingsprogrammet. Faktureringsreglerne i dette direktiv er et af de nøgleområder, hvor virksomhederne pålægges informationsforpligtelser.

Det foreliggende forslag har til formål at mindske de byrder, der er forbundet med disse regler. Målet er bl.a. at sikre, at skattemyndighederne accepterer elektroniske fakturaer på lige fod med papirfakturaer. Forslaget sigter desuden mod at indføre harmoniserede regler om fakturering ved at indskrænke medlemsstaternes valgmuligheder. Virksomhederne betragter fælles standardregler for fakturering som et centralt element i bestræbelserne på at mindske de byrder, de er pålagt.

Gruppen af Højtstående Uafhængige Interesserede Parter vedrørende Administrative Byrder påpegede i sin udtalelse af 22. oktober 2008, at der er gode muligheder for at lette den administrative byrde inden for fakturering, og tilsluttede sig princippet om, at skattemyndighederne skal behandle elektroniske fakturaer og papirfakturaer ens.

Fremme af SMV'er

Kommissionen vedtog den såkaldte Small Business Act (SBA) den 25. juni 2008. SBA tager afsæt i en række foranstaltninger, der skal træffes både af medlemsstaterne og af Kommissionen med det fælles mål at fremme SMV'er.

Dette forslag supplerer SBA ved at udvide anvendelsesområdet for forenklede fakturaer, herunder fakturaer på mindre beløb, der især er relevante for SMV'erne, og ved at give alle medlemsstater mulighed for at tillade SMV'er at opgøre momsen på kasseregnskabsbasis som led i en kasseregnskabsordning.

Øget brug af e-fakturering

Lissabon-dagsordenen, der fokuserer på vækst og beskæftigelse, er et af Kommissionens flagskibe. Hvis de retlige hindringer for fremsendelse og opbevaring af e-fakturaer fjernes, kan det medvirke til at udbrede e-fakturering og hjælpe virksomhederne med at sænke omkostningerne og øge effektiviteten og dermed være med til at nå de mål, der er opstillet i Lissabon-dagsordenen.

Kommissionen har truffet en afgørelse, hvori der nedsættes en ekspertgruppe for e-fakturering, som har fremhævet momsdirektivet som en af de retsakter, der har størst direkte betydning for indførelsen af e-fakturering.

Fakturaer og betalinger er to sider af samme sag. Det fælles europæiske betalingsområde, der blev lanceret i begyndelsen af 2008 for at harmonisere elektroniske betalingstransaktioner inden for Europa, og planerne om at fremme e-fakturering vil derfor kunne understøtte hinanden.

Forslaget vil med henblik på at fremme e-fakturering sigte mod at fjerne barriererne for e-fakturering i momsdirektivet ved at udligne forskellene mellem fakturaer, der sendes

elektronisk, og fakturer, der sendes på papir, og dermed sikre, at fremsendelsesmetoden ikke spiller nogen rolle.

Mere effektiv bekæmpelse af svig

Den 31. maj 2006 udsendte Kommissionen en meddelelse om det nødvendige i, at der udvikles en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig (KOM(2006) 254). Visse former for momssvig, der er nævnt i meddelelsen, såsom uretmæssige fradrag og svig efter karruselmodellen, kræver en faktura, for at den kan finde sted.

Fakturaen kan bruges til at begå svig, men er i mange tilfælde også det vigtigste bilag, som skattemyndighederne benytter, når de skal kontrollere, om der er betalt afgift. Det var baggrunden for, at kommissær Kovacs i sin orientering til Rådet (økonomi og finans) den 14. maj 2008 udtalte, at "det er vigtigt at forbedre skattemyndighedernes mulighed for at kontrollere afgiftspligtige personer, når faktureringsreglerne ajourføres".

Dette forslag indeholder foranstaltninger, der vil gøre det lettere for skattemyndighederne at bekæmpe momssvig. Det drejer sig bl.a. om en skærpelse af reglerne om fakturaens betydning for momsfradrag og sikring af hurtigere udveksling af oplysninger om levering af varer inden for Fællesskabet. Den sidstnævnte foranstaltning supplerer Kommissionens forslag om, at der fastsættes en kortere frist for udveksling af oplysninger i oversigter mellem medlemsstaterne.

HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Offentlig høring.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Offentligheden blev opfordret til at kommentere en række anbefalinger fra undersøgelsen om fakturering og de generelle principper om e-fakturering, som Ekspertgruppen for E-fakturering har opstillet. Virksomhederne og erhvervsorganisationerne forholdt sig generelt meget positivt til de anbefalinger, der var sendt i offentlig høring. Hovedparten af anbefalingerne er indarbejdet i dette forslag.

Der blev gennemført en offentlig høring på internettet fra den 24. juli 2008 til den 19. september 2008. Kommissionen modtog 64 svar. Resultaterne kan ses på http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm.

Ekspertbistand

Relevante videnskabelige områder/eksperter

Den 25. juli 2007 iværksatte Kommissionen en åben indkaldelse af forslag vedrørende en undersøgelse om fakturering. Der kunne indgives forslag indtil den 7. september

2007. Den 17. december 2007 blev der indgået kontrakt om undersøgelsen med den valgte kontrahent.

Metodevalg

Der var tre mål med undersøgelsen. Det første mål var at finde frem til, hvilke regler de 27 medlemsstater har fastsat for at gennemføre faktureringsdirektivet, og at skaffe data om indførelsen af e-fakturering i EU. Det andet mål var at analysere de vanskeligheder, som virksomhederne har med at opfylde de forskellige faktureringsforpligtelser, navnlig hvad angår e-fakturering, og at vurdere faktureringsforpligtelsernes betydning som kontrolredskab for de nationale myndigheder. Det tredje mål med undersøgelsen var at fremsætte anbefalinger om lovgivningsmæssige ændringer på områder, hvor medlemsstaterne kunne anvende en mere ensartet tilgang, eller hvor lovgivningen kunne harmoniseres.

Væsentligste organisationer/eksperter, der deltog i høringen

Skatterådgivere og momseksperter fra medlemsstaterne.

Sammenfatning af modtaget og anvendt rådgivning

Der blev ikke henvist til potentielt alvorlige risici, som kan gøre uoprettelig skade.

Rådgivningen bestod i en undersøgelse af fakturering, som dannede grundlag for den offentlige høring.

Medlemsstaterne blev hørt på et møde i arbejdsgruppe nr. 1 den 25. september 2008. Momseksperter fra medlemsstaterne udtalte sig om en række foranstaltninger, der skulle indarbejdes i dette forslag.

Offentliggørelse af eksperternes råd

Faktureringsundersøgelsen blev lagt ud på Kommissionens webside, og nogle af anbefalingerne indgik i den offentlige høring.

Resultaterne af faktureringsundersøgelsen kan ses på http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm.

Konsekvensanalyse

Det bestemmes i momsdirektivets artikel 237, at Kommissionen skal forelægge en rapport senest den 31. december 2008 og om nødvendigt et forslag til ændring af betingelserne for e-fakturering for at tage hensyn til den teknologiske udvikling på området. Den teknologiske udvikling kræver ganske vist ikke, at Kommissionen fremsætter et forslag, men det vil alligevel være mest hensigtsmæssigt at vedtage et ændringsdirektiv for at fjerne hindringerne for e-fakturering i betragtning af, at de konkrete hindringer findes i momsdirektivet.

En ændring af reglerne i momsdirektivet er nødvendig for at nå andre politiske mål, som skal gøre det muligt at reducere erhvervslivets byrder og at hjælpe SMV'erne.

Det har ikke været muligt at foretage en gennemgribende konsekvensanalyse inden for

den frist, der er fastsat i momsdirektivet, men mange af de spørgsmål, der indgår i en konsekvensanalyse, er behandlet i forslaget og den ledsagende meddelelse.

Det anslås i forbindelse med det målingsprojekt, der indgår i handlingsprogrammet for reduktion af administrative byrder i EU (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0023:FIN:DA:PDF), og som er baseret på EU's standardomkostningsmodel, at der på mellemlang sigt vil kunne opnås en besparelse på op til 18 mia. EUR ved at fjerne momsmæssige hindringer for e-fakturering, såfremt alle fakturaer sendes elektronisk. Vælger man en mere konservativ beregning af omkostningsforskellen mellem papir- og e-fakturaer, hvor der tages højde for, hvor mange momsfakturaer der skal udstedes, og hvilke fremskridt der er gjort med at indføre e-fakturering i medlemsstater, der allerede behandler papir- og e-fakturaer ens, vil besparelsen for virksomhederne være mindre, men stadig meget stor.

FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Resumé af forslaget

Forslaget medfører en ændring af momsdirektivet. De foreslåede lovændringer indeholder følgende foranstaltninger.

Beskatning af leverancer inden for Fællesskabet

Dette forslag supplerer Kommissionens forslag (KOM(2008) 147) om reduktion af fristen for indgivelse af oversigter ved at forenkle reglerne om beskatning af leverancer inden for Fællesskabet. Målet er at fastsætte, at afgiften forfalder på samme tidspunkt, som afgiftspligten indtræder, dvs. når leverancen finder sted. Kravet om, at fakturaen skal udstedes senest den 15. i måneden efter den måned, hvor afgiftspligten er indtrådt, sikrer, at fakturaen fortsat være den vigtigste dokumentation for en leverance inden for Fællesskabet.

Tidspunktet for beskatning af erhvervelser inden for Fællesskabet ændres desuden, så det svarer til det tidspunkt, der gælder for leverancer inden for Fællesskabet.

Fradragsret

Der er foreslået to foranstaltninger med henblik på at ændre reglerne om fradragsretten.

Kravet om, at der skal foreligge en faktura, for at der kan foretages fradrag

Forslaget sidestiller kravet om, at leverandøren skal udstede en faktura, med kravet om, at kunden skal besidde en faktura for at kunne udøve sin fradragsret. De nuværende regler skaber en ulighed, fordi kunden i visse tilfælde, bl.a. i forbindelse med omvendt momspligt, ikke behøver at være i besiddelse af en gyldig faktura for at have fradragsret. Som det også er tilfældet nu, gør forslaget det dog stadig muligt for medlemsstaterne at indrømme fradragsret baseret på anden dokumentation, når der ikke findes en gyldig faktura.

Kasseregnskab

Visse medlemsstater har undtagelsesvis fået tilladelse til at indrømme afgiftspligtige,

som angiver momsen som led i en valgfri kasseregnskabsordning, der forenkler afgiftsbetalingen for mindre virksomheder, fradragsret i længere tid. Denne undtagelse udskyder fradragsretten for afgiftspligtige, der er omfattet af kasseregnskabsordningen, indtil de har betalt deres leverandører, forudsat at de kan vente med at indbetale moms, indtil betalingen er modtaget.

Det foreslås, at denne valgfri kasseregnskabsbaserede forenklingsforanstaltning udvides til at omfatte alle medlemsstater. Ordningen bør tilbydes alle mikrovirksomheder, hvis årsomsætning ikke overstiger 2 mio. EUR, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Selv om leverandøren først angiver momsen efter at have modtaget betalingen, bør modtageren af den pågældende leverance alligevel gives ret til at fradrage den med det samme. Dette forslag giver medlemsstaterne hjemmel til at yde mere støtte til virksomheder, der anvender et kasseregnskabssystem.

Bestemmelserne om, hvilke oplysninger en almindelig momsfaktura skal indeholde, ændres også, således at leverandøren skal angive, hvornår afgiften forfalder, på fakturaen. Det kræves ikke i øjeblikket, og modtageren vil derfor i visse tilfælde ikke være klar over, hvornår han kan udnytte fradragsretten.

Udstedelse af fakturaer

Gældende nationale regler

Det er stadig uklart, hvilke nationale faktureringsregler der finder anvendelse. Der er almindelig enighed om, at det er faktureringsreglerne i den medlemsstat, hvor afgiften skal betales, der gælder, men det fremgår ikke udtrykkeligt.

Det skaber visse vanskeligheder for virksomhederne. En afgiftspligtig person, der leverer varer eller ydelser, som der skal betales afgift af i en anden medlemsstat, er nødt til at overholde de faktureringskrav, der gælder i den anden medlemsstat, og som kan afvige fra reglerne i den medlemsstat, hvor han er etableret.

Forslaget sigter mod at løse dette problem ved at fastsætte en samling harmoniserede regler for fakturaer mellem virksomheder (B2B), således at en afgiftspligtig person, der udsteder en faktura i det land, hvor han er momsregistreret, får retlig sikkerhed for, at fakturaen er gyldig i hele EU. Det vil også gøre det muligt at anvende reglerne i leverandørens medlemsstat ud fra tanken om en etstedsordning, som betyder, at virksomhederne kan opfylde deres forpligtelser i den medlemsstat, hvor de er etableret.

Forslaget har navnlig til formål at harmonisere faktureringsreglerne på områder, hvor der i øjeblikket sker forskelsbehandling, dvs. afgiftsfritagne transaktioner, frister for udstedelse af fakturaer, samlefakturaer, selvfakturering og uddelegering til tredjeparter.

Virksomhed til forbruger-salg (B2C) vil fortsat være undergivet reglerne på beskatningsstedet, men der sikres øget harmonisering og gennemskuelighed til gavn for erhvervslivet. Forslaget giver medlemsstaterne mulighed for at stille krav om fakturaer vedrørende B2C-salg for såvel etablerede som ikke-etablerede virksomheder, men præciserer, at det kun gælder for forenklede fakturaer, i et forsøg på at afveje

medlemsstaternes behov for at føre kontrol med afgifterne mod behovet for at mindske de administrative byrder.

Reglerne kan gøres mere gennemskuelige for erhvervslivet, ved at medlemsstaterne forpligtes til at lægge nærmere oplysninger om deres faktureringsregler for B2C-salg ud på en webside. Kommissionens forslag (KOM(2004) 728 endelig - artikel 34f i forordning (EF) nr. 1798/2003) indeholder en sådan bestemmelse for "etstedsordningen", og den vedtagne "mini-etstedsordning" vil derfor kræve noget tilsvarende.

Fakturaers indhold

Af hensyn til momsen skal der som hovedregel udstedes en faktura for at dokumentere, hvilken moms der skal betales til statskassen, og for at gøre det muligt for kunden at udnytte fradragsretten. Fakturaen spiller naturligvis en større rolle, når kunden er fradragsberettiget, end når det kun er leverandøren, der skal svare moms.

Forslaget sigter til dette formål mod at indføre et tostrenget faktureringssystem. Det består for det første af en almindelig momsfaktura, som er en tvungen faktura med udførlige oplysninger om det pågældende B2B-salg, der skal udstedes, når det er sandsynligt, at kunden vil benytte sig af fradragsretten, og leverandøren har fradragsret i det tidligere omsætningsled, eller i forbindelse med grænseoverskridende handel, og for det andet af en forenklet faktura, som man kan og i visse tilfælde skal anvende.

Almindelige momsfakturaer

Almindelige momsfakturaer vil i det store og hele være underlagt de nuværende krav i momsdirektivets artikel 226. Der er tre markante ændringer.

Den første ændring er, at leverandøren skal angive kundens momsregistreringsnummer på fakturaen. Det vil give skattemyndigheden større sikkerhed for, at momsnummeret på fakturaen svarer til det, kunden benytter ved fradrag af moms. Ændringen betyder også, at der ikke længere skelnes mellem indenlandske fakturaer og fakturaer vedrørende salg til kunder i andre medlemsstater. Det vil desuden gøre det lettere at identificere kunden præcist, når det som håbet bliver mere almindeligt at fremsende fakturaer elektronisk.

Den anden ændring er, at datoen for varernes eller ydelsernes levering erstattes af den dato, hvor afgiften forfalder. Det fortæller modtageren af varerne eller ydelserne, hvornår han kan udnytte fradragsretten.

Den tredje ændring vedrører leverancer, der er omfattet af omvendt momspligt. Her kan en leverandør, der ikke er betalingspligtig for momsen, undlade at angive momssatsen og det momsbeløb, der skal betales, på den almindelige faktura, hvis leveringen finder sted i en anden medlemsstat. Befinder kunden sig i en anden medlemsstat, vil leverandøren ofte have vanskeligt ved at oplyse momssatsen.

Forenklede momsfakturaer

Medlemsstaterne kan selv vælge, om de vil kræve, at afgiftspligtige personer udsteder fakturaer ved B2C-salg. Da det ikke er sandsynligt, at momsen vil blive fradraget, kan

der dog kun kræves en forenklet faktura i disse tilfælde.

I forbindelse med B2B-salg har virksomheden mulighed for at udstede en forenklet faktura for kreditnotaer og afgiftsfritagne indenlandske transaktioner, hvor leverandøren ikke har fradragsret i det tidligere omsætningsled. Hvis fakturabeløbet er mindre end 200 EUR, er en forenklet faktura også tilstrækkelig. Eftersom det er et beskedent momsbeløb, der vil kunne fradrages, er den risiko, det medfører for medlemsstaternes budgetter, tilsvarende beskeden. De fleste medlemsstater har under alle omstændigheder allerede rådført sig med Momsudvalget med henblik på at benytte den forenklede faktureringsordning for småbeløb.

Det fremgår af momsdirektivets nuværende artikel 238, hvilke oplysninger der skal anføres på en forenklet faktura. Den eneste tilføjelse hertil er kravet om, at de leverede varers eller ydelsers værdi skal oplyses.

E-fakturering

Medlemsstaterne har flere valgmuligheder og har derfor gennemført reglerne om e-fakturering på forskellige måder. Det har ført til uensartede e-faktureringsregler, som virksomhederne har svært ved at overholde, navnlig når de skal sende e-fakturaer til andre lande.

Hensigten med forslaget er at fjerne de retlige barrierer for e-fakturering, der måtte være i momsdirektivet, ved at sikre, at fakturaer behandles ens, uanset om de sendes på papir eller elektronisk. Bestemmelsen om, at e-fakturaer skal forsynes med e-signatur eller sendes via EDI, udgår derfor.

Det er samtidig vigtigt at udvikle bedste praksis for at forene de gældende standarder, erhvervslivets krav og alle lovkrav i en fælles tilgang. Momsdirektivet kan i den sammenhæng kun medvirke til at fjerne de hindringer, der findes i den nuværende momslovgivning, og det kan Ekspertgruppen for E-fakturering være behjælpelig med.

Opbevaring af fakturaer

Forslaget indeholder et fælles EU-krav om, at fakturaer skal opbevares i seks år. Det gør det muligt at skabe et ensartet grundlag for udvekslingen af fakturaer mellem medlemsstaterne og svarer generelt til de opbevaringsperioder, medlemsstaterne allerede har fastsat.

Forslaget sikrer, at det nu fremgår klart af lovgivningen, hvilke nationale regler der finder anvendelse. For leverandørens vedkommende er det reglerne i den medlemsstat, hvor den leverandør, der foretager leveringen, er momsregistreret, der er gældende. For kundens vedkommende er det reglerne i den medlemsstat, hvor kunden hører hjemme, der er gældende.

Det er også værd at nævne, at virksomhederne får lov til at konvertere papirfakturaer til elektroniske fakturaer, så de kan opbevares elektronisk.

Retsgrundlag

EF-traktatens artikel 93.

Subsidiaritetsprincippet

Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager.

Der er valgt et direktiv som den mest hensigtsmæssige og enkle foranstaltning, eftersom de nuværende regler, der skal forenkles, moderniseres og harmoniseres, indgår i et direktiv.

Foranstaltningerne har til formål at reducere virksomhedernes byrder, hjælpe SMV'er og fremme brugen af e-fakturering og ventes derfor generelt at få en positiv effekt for de erhvervsdrivende og at give medlemsstaterne tilstrækkelig mulighed for at iværksætte en effektiv og virkningsfuld afgiftskontrol.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået retsakt: direktiv.

Andre midler vil af følgende årsag ikke være hensigtsmæssige.

Da de ændrede bestemmelser indgår i et direktiv, vil en anden type retsakt ikke være egnet.

BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

YDERLIGERE OPLYSNINGER

Forenkling

Forslaget sigter mod at forenkle lovgivningen og de administrative procedurer for offentlige myndigheder (på EU- og medlemsstatsplan) og for private parter.

Forslaget har til formål at fjerne de retlige barrierer for momsfakturaer på det indre marked. Forslaget bidrager til den forenklingsstrategi, Kommissionen lancerede i oktober 2005 (KOM(2005) 535) med henblik på at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne. De forenklede foranstaltninger omfatter bl.a. udstedelse af fakturaer efter harmoniserede regler, der gælder i hele EU, forenklede fakturaer for B2C-salg, ligebehandling af elektroniske fakturaer og papirfakturaer, fælles EU-krav om, hvor længe fakturaer skal opbevares, og ophævelse af medlemsstaternes mulighed for at fastsætte betingelser for fakturaer, der udfærdiges af køber ("self-billed invoices").

Forslaget vil forbedre kvaliteten af de data, medlemsstaterne udveksler vedrørende vareleverancer inden for Fællesskabet.

Harmoniserede EU-regler vil give virksomhederne retlig sikkerhed for, at en faktura,

der opfylder reglerne i én medlemsstat, er lovlig i samtlige medlemsstater. I dag er virksomhederne nødt til at rette sig efter op til 27 divergerende regelsæt om fakturering.

Sammenligningstabel

Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen teksten til de nationale bestemmelser, der sættes i kraft for at gennemføre direktivet, og en sammenligningstabel, der viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

2009/0009 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til faktureringsregler

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[2],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem[4] (merværdiafgift benævnes i det følgende "moms") fastsætter betingelser og regler for momsfakturaer for at sikre, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Kommissionen har i henhold til dette direktivs artikel 237 forelagt en rapport, hvori den i lyset af den teknologiske udvikling peger på visse vanskeligheder i forbindelse med elektronisk fakturering og på visse andre områder, hvor momsreglerne bør forenkles for at få det indre marked til at fungere bedre.

(2) Der er behov for tilstrækkelig registrering, for at medlemsstaterne kan føre kontrol med varer, der midlertidigt overføres fra en medlemsstat til en anden, og det bør derfor præciseres, at registrene skal indeholde oplysninger om værdiansættelse af varer, der midlertidig overføres mellem medlemsstaterne. Når varer overføres til en anden medlemsstat med henblik på værdiansættelse, bør det desuden ikke anses for momspligtig levering af varer.

(3) Reglerne om, hvornår momsen på varer, der leveres inden for Fællesskabet, forfalder, bør forenkles for at sikre, at oplysningerne i de oversigter, der indsendes, er ensartede, og at oplysningerne udveksles tilstrækkelig hurtigt ved hjælp af disse oversigter. Undtagelsesbestemmelsen i artikel 67, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF om, at afgiften kan forfalde ved fakturaens udstedelse, bør ophæves. Afgiften bør kun forfalde på leveringstidspunktet. Ved løbende leverancer af varer fra en medlemsstat til en anden, der gennemføres i løbet af mere end én kalendermåned, bør afgiften endvidere forfalde

---

1 EUT C …, s. …
2 EUT C …, s. …
3 EUT C …, s. …
4 EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

ved udgangen af hver kalendermåned. Reglerne om afgiftens forfald i forbindelse med erhvervelser af varer inden for Fællesskabet bør ændres tilsvarende.

(4) Medlemsstaterne bør for at hjælpe små og mellemstore virksomheder, der har vanskeligt med at betale moms til den kompetente myndighed, før de har modtaget betaling fra deres kunder, have mulighed for at tillade, at momsen angives efter en kasseregnskabsordning, hvor leverandøren betaler moms til den kompetente myndighed, når han modtager betalingen for en leverance, og hvor han opnår fradragsret, når han betaler for leverancen. Det vil gøre det muligt for medlemsstaterne at indføre en valgfri kasseregnskabsordning, der ikke forringer likviditeten med hensyn til momsindtægter.

(5) Det har stor betydning for momskontrollen, navnlig hvad angår fradragsretten, at der foreligger en gyldig faktura, som er udstedt i overensstemmelse med direktiv 2006/112/EF. Det gælder for alle transaktioner, uanset hvem den betalingspligtige person er. Der bør derfor fastsættes regler, som giver medlemsstaterne ret til at kræve en gyldig momsfaktura i alle tilfælde, hvor der er fradragsret.

(6) Det bør præciseres, hvilke nationale faktureringsregler der finder anvendelse, for at skabe retssikkerhed for erhvervslivet. Reglerne i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person, der foretager leveringen, er momsregistreret eller i øvrigt er etableret, bør finde anvendelse.

(7) Brugen af forenklede fakturaer bør for at medvirke til at reducere erhvervslivets byrder udvides til at omfatte områder, hvor afgiftsrisikoen er minimal, heriblandt kreditnotaer, småleverancer og visse afgiftsfritagne transaktioner.

(8) I betragtning af medlemsstaternes divergerende faktureringsregler for leverancer til ikke-afgiftspligtige personer og behovet for foranstaltninger til bekæmpelse af svig bør det fortsat være muligt at kræve, at afgiftspligtige personer udsteder fakturaer til ikke-afgiftspligtige personer. Af hensyn til behovet for at mindske erhvervslivets byrder bør der dog kun forlanges en forenklet faktura, der indeholder et mindstemål af oplysninger.

(9) Med henblik på at harmonisere faktureringsreglerne for afgiftspligtige personer og ikke-afgiftspligtige juridiske personer og få det indre marked til at fungere bedre bør de relevante valgmuligheder, som medlemsstaterne har, ophæves eller erstattes af harmoniserede regler. Det bør ske for afgiftsfritagne transaktioner, fristen for udstedelse af fakturaer, samlefakturaer, selvfakturering og uddelegering til tredjeparter uden for Fællesskabet.

(10) Kravene om, hvilke oplysninger der skal anføres på fakturaer, bør ændres for at gøre det muligt at forbedre afgiftskontrollen, sikre ligebehandling af grænseoverskridende og indenlandske leverancer og fremme e-fakturering.

(11) Anvendelse af e-fakturering kan medvirke til at sænke virksomhedernes omkostninger og gøre dem mere konkurrencedygtige, og det er derfor vigtigt, at papirfakturaer og e-fakturaer behandles ens. Det er kun muligt at anlægge en teknologineutral tilgang ved at sikre, at der ikke skelnes mellem papirfakturaer og elektroniske fakturaer med hensyn til indhold, udstedelse eller opbevaring.

(12) Medlemsstaternes forskellige regler for, hvor længe fakturaer skal opbevares, hvordan de skal opbevares, og hvor de skal opbevares, er til stor gene for erhvervslivet, og der bør derfor fastlægges en fælles opbevaringsperiode, og det bør gøres muligt at opbevare fakturaer elektronisk og at opbevare dem uden for den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, forudsat at disse fakturaer kan stilles til rådighed uden unødig forsinkelse. Det bør også bestemmes, at det er reglerne for opbevaring af fakturaer i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, der finder anvendelse.

(13) Reglerne om den kompetente myndigheds adgang til fakturaer af kontrolhensyn bør tydeliggøres for at sikre, at den medlemsstat, hvor der skal betales afgift, har adgang til fakturaer, som den afgiftspligtige person har udstedt eller modtaget og opbevarer online.

(14) Da målet for dette tiltag, som er at forenkle, modernisere og harmonisere reglerne om momsfakturering, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan opfyldes på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(15) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/112/EF

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 17, stk. 2, litra f), affattes således:

"f) levering af en ydelse, der præsteres for den afgiftspligtige person og består i værdiansættelse af eller arbejde på en vare, som rent faktisk udføres på den medlemsstats område, hvor forsendelsen eller transporten af varen afsluttes, forudsat at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til denne afgiftspligtige person i den medlemsstat, hvorfra varen oprindelig blev afsendt eller transporteret"

2) Artikel 64, stk. 2, affattes således:

"2. Løbende leverancer af varer, som gennemføres i løbet af mere end én kalendermåned, som forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes, og som leveres uden moms eller overføres uden moms til en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person til brug for hans virksomhed, anses på de betingelser, der er fastsat i artikel 138, for at finde sted ved udgangen af hver kalendermåned, så længe leverancerne ikke er afsluttet.

De ydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 196, som er blevet leveret løbende i en periode på over et år, og for hvilke der inden for samme periode ikke er foretaget afregning eller ydet betaling, anses for at finde sted ved udgangen af hvert kalenderår, så længe leverancerne af de pågældende ydelser ikke er afsluttet.

Medlemsstaterne kan bestemme, at løbende leverancer af varer eller ydelser, der gennemføres i løbet af en vis periode, i visse tilfælde, bortset fra de i første og andet afsnit omhandlede tilfælde, anses for at finde sted mindst én gang om året."

3) Artikel 66, litra c), affattes således:

"c) såfremt der ikke udstedes faktura, eller såfremt denne udstedes for sent, senest den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt."

4) Artikel 67 udgår.

5) I afsnit VI, kapitel 2, indsættes følgende artikel 67a:

"Artikel 67a

Artikel 64, stk. 1, artikel 64, stk. 2, tredje afsnit, artikel 65 og artikel 66 finder ikke anvendelse, når varer, der på de i artikel 138 fastsatte betingelser forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten begynder, leveres uden moms, eller når varer på de samme betingelser overføres uden moms til en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person til brug for hans virksomhed."

6) Artikel 68, stk. 2, affattes således:

"Erhvervelsen af varer inden for Fællesskabet anses for at finde sted, og afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor leveringen inden for medlemsstaten af lignende varer finder sted."

7) Artikel 69 udgår.

8) Følgende artikel 167a indsættes:

"Artikel 167a

1. Hvis den fradragsberettigede afgift forfalder, efter at betalingen er modtaget, kan medlemsstaterne bestemme, at fradragsretten indtræder, når varerne eller ydelserne leveres, eller når fakturaen udstedes.

2. Medlemsstaterne kan indføre en valgfri ordning, der medfører, at afgiftspligtige personer kan udskyde fradragsretten, indtil der er betalt moms til leverandøren, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) den afgiftspligtige person angiver først den udgående moms for sine leverancer, når han reelt har modtaget betaling fra sine kunder

b) den afgiftspligtige persons årsomsætning udgør højst 2 000 000 EUR.

Medlemsstaterne underretter Momsudvalget om de nationale foranstaltninger, der træffes til gennemførelse af bestemmelserne i første afsnit."

9) I artikel 178 foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

"a) for det i artikel 168, litra a), omhandlede fradrag – for så vidt angår levering af varer og ydelser – være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-6"

b) Litra c) affattes således:

"c) for det i artikel 168, litra c), omhandlede fradrag – for så vidt angår erhvervelse af varer inden for Fællesskabet – i den i artikel 250 omhandlede momsangivelse have anført alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den moms, som han skal betale for sine erhvervelser af varer, samt være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3, 4 og 5"

c) Litra f) affattes således:

"f) når han skal erlægge afgiften som kunde i tilfælde af anvendelse af artikel 194-197 og artikel 199, være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-6, og opfylde de regler, der fastsættes af hver medlemsstat."

10) Artikel 180 affattes således:

"Artikel 180

Medlemsstaterne kan give en afgiftspligtig person tilladelse til at foretage et fradrag, som ikke er foretaget i henhold til artikel 178 og 179.

Medlemsstaterne fastsætter betingelserne og reglerne for, hvordan denne tilladelse gives."

11) Artikel 181 og 182 udgår.

12) Artikel 197, stk. 1, litra c), affattes således:

"c) den faktura, der er udstedt af den afgiftspligtige person, som ikke er etableret i den medlemsstat, hvor modtageren er etableret, er udfærdiget i overensstemmelse med kapitel 3, afdeling 3, 4 og 5."

13) Som artikel 218a indsættes:

"Artikel 218a

Medlemsstaterne kan ikke kræve, at de afgiftspligtige personer opfylder andre forpligtelser eller formaliteter end dem, der er indeholdt i dette kapitel og kapitel 4, når de udsteder eller opbevarer fakturaer, uanset om fakturaerne sendes eller stilles til rådighed i elektronisk form eller papirform."

14) I afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3, indsættes som artikel 219a:

"Artikel 219a

1. Fakturaen udstedes i henhold til reglerne i den medlemsstat, som har tildelt den afgiftspligtige person det momsregistreringsnummer, hvorunder han har foretaget leveringen.

Hvis der ikke findes et sådant nummer, anvendes reglerne i den medlemsstat, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra leveringen har fundet sted, eller hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, det sted, hvor han har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted eller i øvrigt er momsregistreret.

2. Når en kunde, der modtager varer eller ydelser, er etableret i en anden medlemsstat end den, hvorfra de er leveret, og kunden er betalingspligtig for momsen, udstedes fakturaen i henhold til reglerne i den medlemsstat, som har tildelt det momsregistreringsnummer, hvorunder kunden har modtaget varerne eller ydelserne."

15) I artikel 220 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 2) udgår.

b) Nr. 4) affattes således:

"4) for de afdrag, han modtager, før de i nr. 1) omhandlede leveringer af varer har fundet sted eller er afsluttet"

16) Som artikel 220a indsættes:

"Artikel 220a

Medlemsstaterne giver den afgiftspligtige person mulighed for at udstede en forenklet faktura i følgende tilfælde:

a) hvis afgiftsgrundlaget for de leverede varer eller ydelser udgør mindre end 200 EUR

b) hvis den udstedte faktura er et dokument eller en meddelelse, der sidestilles med en faktura i henhold til artikel 219

c) hvis de leverede varer eller ydelser er fritaget for afgift og ikke giver ret til fradrag af den i det tidligere omsætningsled betalte moms, og den

afgiftspligtige, som skal sørge for, at der udstedes en faktura, er momsregistreret i den medlemsstat, hvor beskatningen finder sted.

Litra c) finder ikke anvendelse, hvis leveringen af de omhandlede varer også er fritaget i medfør af artikel 138."

17) Artikel 221, 222 og 223 affattes således:

"Artikel 221

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer en forpligtelse til at udstede en forenklet faktura for andre leveringer af varer eller ydelser end dem, der er omhandlet i artikel 220, når disse varer eller ydelser leveres på medlemsstaternes respektive område.

Artikel 222

Der udstedes en faktura senest den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten indtræder.

Artikel 223

Medlemsstaterne giver den afgiftspligtige person mulighed for at udstede en samlefaktura, der omfatter flere særskilte leveringer af varer eller ydelser, forudsat at afgiften på de leveringer, der er nævnt på denne samlefaktura, forfalder i den samme kalendermåned."

18) Artikel 224 og 225 udgår.

19) I artikel 226 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 4) affattes således:

"4) kundens momsregistreringsnummer som omhandlet i artikel 214"

b) Nr. 7) affattes således:

"7) den dato, hvor afgiften forfalder, forudsat at denne dato afviger fra datoen for fakturaens udstedelse, eller hvis den dato, hvor afgiften forfalder, ikke er kendt, en henvisning til den omhandlede afgiftsudløsende begivenhed"

c) Som nr. 7a) indsættes:

"7a) i tilfælde af at afgiften forfalder, når betalingen modtages, den dato, hvor varerne eller ydelserne leveres, hvis leveringsdatoen ligger før betalingsdatoen"

d) Som nr. 10a) indsættes:

"10a) i tilfælde af at den kunde, der modtager varerne eller ydelserne, udsteder fakturaen i leverandørens sted, anmærkningen "faktura udfærdiget af køber" "

e) Nr. 11) affattes således:

"11) i tilfælde af fritagelse, anmærkningen "EX" "

f) Som nr. 11a) indsættes:

"11a) i tilfælde af at kunden er betalingspligtig for momsen, anmærkningen "RC" "

g) Nr. 13) affattes således:

"13) i tilfælde af anvendelse af særordningen for rejsebureauer, henvisning til artikel 306"

h) Nr. 14) affattes således:

"14) i tilfælde af anvendelse af en af de særordninger, der gælder for brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, henvisning til henholdsvis artikel 313, 326 eller 323"

20) Som artikel 226a og 226b indsættes:

"Artikel 226a

Når fakturaen udstedes af en afgiftspligtig person, der leverer varer eller ydelser til en kunde, som er betalingspligtig for momsen, kan den afgiftspligtige person udelade de oplysninger, der er nævnt i artikel 226, nr. 8), 9) og 10), og i stedet angive værdien af de leverede varer eller ydelser under henvisning til mængden og omfanget af disse varer eller ydelser og deres art.

Artikel 226b

Forenklede fakturaer, der udstedes i medfør af artikel 220a og 221, skal kun indeholde følgende oplysninger:

a) fakturaens udstedelsesdato

b) identifikation af den afgiftspligtige person, der foretager leveringen

c) identifikation af den type varer eller ydelser, der leveres, og deres værdi

d) det momsbeløb, der skal betales eller krediteres, eller de nødvendige oplysninger til beregning deraf."

21) Artikel 227 og 228 udgår.

22) Artikel 230 affattes således:

"Artikel 230

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det momsbeløb, der skal betales eller krediteres, er angivet i den nationale valuta i den medlemsstat, hvor leveringen af varerne eller ydelserne finder sted, baseret på den valutakurs, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort den dag, hvor afgiften forfalder, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den forudgående offentliggørelsesdag."

23) Artikel 231 udgår.

24) I artikel 232 foretages følgende ændringer:

"Artikel 232

Fakturaer, der udstedes i medfør af bestemmelserne i afdeling 2, kan fremsendes på papir eller fremsendes eller stilles til rådighed elektronisk."

25) Artikel 233, 234, 235 og 237 udgår.

26) I artikel 238 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne kan efter høring af Momsudvalget og på betingelser, de selv fastsætter, bestemme, at der på fakturaer vedrørende varer eller ydelser, der leveres på deres område, kun behøver at være anført de i artikel 226b nævnte oplysninger i følgende tilfælde:

a) hvis fakturabeløbet overstiger 200 EUR, men ikke er højere end 400 EUR

b) hvis handels- eller administrationspraksis i den pågældende erhvervssektor eller de tekniske vilkår for udstedelse af fakturaerne gør det meget vanskeligt at overholde samtlige forpligtelser i artikel 226."

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Den forenkling, der er fastsat i stk. 1, kan ikke anvendes, når fakturaerne skal udstedes i henhold til artikel 220, nr. 3), eller når den afgiftspligtige levering af varer eller ydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, og den betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til."

27) Artikel 239 og 240 udgår.

28) Artikel 243 affattes således:

"Artikel 243

1. Enhver afgiftspligtig person skal føre et register over de varer, som han har forsendt eller transporteret, eller som er blevet forsendt eller transporteret for hans regning til steder uden for afgangsmedlemsstatens område, men inden for Fællesskabet, til brug for transaktioner, der består i værdiansættelse af eller arbejde på disse varer eller midlertidig anvendelse af dem som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra f), g) og h).

2. Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at gøre det muligt at identificere de varer, som han har fået sendt fra en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person, der er momsregistreret i denne anden medlemsstat, eller for denne persons regning, og som er genstand for ydelser, der består i værdiansættelse af eller arbejde udført på disse varer."

29) Artikel 244 affattes således:

"Artikel 244

Enhver afgiftspligtig person, der er forpligtet til at sikre, at der udstedes en faktura af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson, skal sørge for, at der opbevares kopier af disse fakturaer.

Enhver afgiftspligtig person, der modtager en faktura, skal sørge for, at den opbevares.

Fakturaer opbevares efter reglerne i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra eller hvortil leveringen har fundet sted, eller hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, det sted, hvor han har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted eller i øvrigt er momsregistreret."

30) Artikel 245, stk. 2, andet afsnit, udgår.

31) Artikel 246, stk. 2, udgår.

32) Artikel 247 affattes således:

"Artikel 247

Den afgiftspligtige person sørger for, at fakturaer opbevares i mindst seks år."

33) Artikel 248 udgår.

34) I afsnit XI, kapitel 4, afdeling 3, indsættes som artikel 248a:

"Artikel 248a

De medlemsstater, hvor afgiften skal betales, kan af kontrolhensyn kræve, at visse fakturaer oversættes til deres officielle sprog."

35) Artikel 249 affattes således:

"Artikel 249

Når en afgiftspligtig person opbevarer udstedte eller modtagne fakturaer elektronisk, således at der sikres onlineadgang til de pågældende data, har de kompetente myndigheder i den afgiftspligtige persons etableringsmedlemsstat og de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, hvis momsen skal betales dér, af kontrolhensyn ret til at få adgang til, downloade og anvende disse fakturaer."

36) Artikel 272, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne kan ikke fritage de i første afsnit, litra b), omhandlede afgiftspligtige personer fra faktureringsforpligtelserne i kapitel 3, afdeling 3-6, og i kapitel 4, afdeling 3."

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2012 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

   De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2013.

   Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand